

019 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Toe d'n huisbaos kwam zegge, datte we 't huis uit mosse, toe vong 'k 't aarg, hêêl aarg hoor, 'k was t'r aagelijk nîjg om. Hîj wou d'r zellef in, want waer die nou zat dat wier te grôôt. Ze zîjn maor saome meer en dut was 'n aarg mooi klaain huisie, want Jôôst me man, die hep d'r zôôveul aan gedaen om 't voor mijn ok leuk te maoke. Bekaant elk jaer vaarfde die 't van binnene, want van binnene dee d'n huisbaos d'r niks aan. Afijn, we mosse verhuize. We gaon kîjke, d'r sting van aales te huur, en ok te kôôp, mor kôôpe deeje we niet

Toe zagge we 'n huisie leeg staon, achter in 'n stoep, mor aarg vervaale, 't sting al 'n tîjdjie leeg. D'r was een aerdig stuksie grond bîj voor een tuintjie of zôô. Ja, dat leek me wel wat, mor de huur hee, we wazze een lêêg huurtie gewend. We verweunde toe êên-vîjf-en-tachtig, mor dât kostte twêê gulde en 'n kwartie, nou ja, 't mos dan mor, dan mosse we mor zien. Kom-ie over de kop, dan kom-ie ok over de staert, zegge ze aaltijd; en mit 'n stuksie laand d'r bîj, dan kanne me van 't voorjaer meschie vorse groente uit aaige tuin ete.

Mit 'n zaksie zaed voor 'n dubbeltjie ka-je d'r soms wel voor twêê daolders groente afhaole en dat sting ons wel aan. Toe zeet Jôôst: "Schink nou eerst mor 's 'n baksie in Aoderjonnao, dan gaon we strak 's meete voor de gerdîjne en zôô." Nou ja, hîj nam eerst mit 'n touwchie 'n paor maete op toe zîjn we daer weze meete, mor 't zaail uit d'n huis kon nie overgelege worde, de kaomer was net iets grôôter. 't Schouw nie veul, mor 't kon net niet en de gerdîjne paste hêêlemèl niet.

En zôô kwam-ie van 't êên in 't aander, Jôôst wier d'r hêêlemèl pikkelmîjig van, mor dat mo'k zegge, hîj hep hard gewaarkt! Nou ja, nae 'n goeie week was 't zôô datte we over konne, mor 't zel nog wel effe dure voordat we op rêê zîjn. Voor 't ôôg ziet 't 'r gladdechies uit, je kom mor 's kîjke as 't klêêd leet.